



การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ
วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ ครั้งที่ ๑
“การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม“
The 1st National Conference on Research for Development,
Dissemination and Modern Technology Relaying to Society
Phanomwan College of Technology

16-17 กรกฎาคม 2559
ณ โรงแรมสีมาธานี นครราชสีมา

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

ร่วมกับ

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
กระทรวงอุตสาหกรรม
หอการค้าจังหวัดนครราชสีมา
สมาคมนักวิจัย

กลุ่มวิชาที่นำเสนอผลงานวิจัยทั้งภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์

- กลุ่มสาขาวิชามนุษย์ศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ เศรษฐศาสตร์
- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี



การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development Dissemination and Modern Technology Relaying to Society



วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

เรื่อง ผู้ทรงคุณวุฒิได้อ่านบทความ

ระดับชาติ ครั้งที่ 1

“การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม”

ณ โรงแรมสีมาธานี จ.นครราชสีมา

Phanomwan College of Technology

The 1st National Conference on Research for Development,

Dissemination and Modern Technology Relay to Society

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์กำหนดให้มีการจัดการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ “การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม” ประกอบด้วย

3. งานวิจัยและสร้างสรรค์ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์(Humanities, Social Sciences and Economics)

4. งานวิจัยและสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)

ซึ่งกำหนดจัดขึ้น ในวันที่ 16-17 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 เวลา 08.00 – 18.00 น. ณ โรงแรมสีมาธานี เพื่อให้การจัดการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติดังกล่าว ผู้ทรงคุณวุฒิได้อ่านบทความ ดังต่อไปนี้
ผู้ทรงคุณวุฒิได้อ่านบทความ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1. ศาสตราจารย์.ดร.นพ.ธัมมทัตต์ นรารัตน์วันชัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.พิพัฒน์ อมตฉายา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ชันติโกมล
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี รอดจากภัย
5. ดร.ภก.กานต์ วงศ์สุภสวัสดิ์
6. ดร.ยงยุทธ สงวนชม

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

กลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์

1. ศาสตราจารย์.สุมาลี สังข์ศรี
2. รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งโรจน์ พุ่มริ้ว
3. รองศาสตราจารย์ ดร.กฤตกรณ์ ประทุมวงษ์
4. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์
6. รองศาสตราจารย์ ดร. ธัญปวีณ์ รัตน์พงศ์พร
7. รองศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ วิไลนุช

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยหอการค้า



การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

- | | |
|--|---|
| 8. รองศาสตราจารย์ ประทุมวรรณ อุดมสุวรรณกุล | ข้าราชการบำนาญ |
| 9. รองศาสตราจารย์ บุศย์ วิสุทธิ | มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี |
| 10. รองศาสตราจารย์ นียดา สวัสดิพงษ์ | มหาวิทยาลัยสวนดุสิต |
| 11. รองศาสตราจารย์ วิวัฒน์ เอี่ยมไพรวัน | มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี |
| 12. รองศาสตราจารย์ ดิเรก ทองอร่าม | มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี |
| 13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ร | มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา |
| 14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ กุลสวัสดิ์ | มหาวิทยาลัยบูรพา |
| 15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก | มหาวิทยาลัยศิลปากร |
| 16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพิธาร์ ธารักษ์ | มหาวิทยาลัยนเรศวร |
| 17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาภร ภิญโญมิตรจินดา | มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ |
| 18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดิมา พลับพลึง | มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ |
| 19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยพงศ์ พลับพลึง | มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ |
| 20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ จันทร์ดี | มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ |
| 21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนสิณี บุญมีศรีสง่า | มหาวิทยาลัยศิลปากร |
| 22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงพร หาญสันติ | มหาวิทยาลัยเกษตร |
| 23. อาจารย์ ดร.วรัชพร อารยะพันธ์ | มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ |
| 24. อาจารย์ ดร.ประไพพิมพ์ สุธีวสินนนท์ | มหาวิทยาลัยศิลปากร |
| 25. อาจารย์ ดร.ปิยพล ไพรจิตร | มหาวิทยาลัยศิลปากร |
| 26. อาจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกตุ | มหาวิทยาลัยศิลปากร |
| 27. อาจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ | มหาวิทยาลัยศิลปากร |
| 28. อาจารย์ ดร.ปวีณ นราเมธกุล | มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ |
| 29. อาจารย์ ร้อยตรี ดร.บุญช่วย แจ้งเวชฉาย | มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี |
| 30. อาจารย์ ดร. กานต์ ศรีวิภาสถิต | มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี |
| 31. อาจารย์ ดร.ปิยะ นาควัชระ | มหาวิทยาลัยบูรพา |
| 32. อาจารย์ ดร.ยุทธภูมิ มีประดิษฐ์ | มหาวิทยาลัยบูรพา |
| 33. อาจารย์ ดร.วิทยา ศิริพันธ์วัฒนา | มหาวิทยาลัยสวนดุสิต |
| 34. อาจารย์ ดร. เพชรรัตน์ เจริมรอด | มหาวิทยาลัยสวนดุสิต |
| 35. อาจารย์ ดร.พิสิษฎ์ มณีโชติ | มหาวิทยาลัยนเรศวร |
| 36. อาจารย์ ดร. จุไรรัตน์ ดวงจันทร์ | วิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า |
| 37. อาจารย์ ดร.สมปอง รักษาธรรม | มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช |
| 38. อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ สิริประเสริฐศิลป์ | มหาวิทยาลัยแม่โจ้ |
| 39. ดร.ณรงค์ ศรีเกรียงทอง | บริษัท โมเดิร์นคาสอินเตอร์เนชั่นแนลคอสเมติกส์ จำกัด |
| 40. ดร.จงชัย ทองมา | กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ |
| 41. ดร.บุรณิน รัตนสมบัติ | บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) |
| 42. ดร.กฤษฎา โสภา | บริษัท อ่าพลฟูดส์ โพรเซสซิ่ง จำกัด |
| 43. ดร.กาญจน์ โอฬารกิจไพบูลย์ | บริษัท เอชจีเอสที ประเทศไทย จำกัด |



การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

กลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์

- | | |
|--|---------------------------|
| 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อุ่นเรือน | วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ |
| 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ลือมงคล | วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ |
| 3. ดร.พิชัย สารภักดิ์ | วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ |
| 4. ดร.พีรพงษ์ ตั้งก้องเกียรติ | วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ |

หน้าที่และความรับผิดชอบ

1. พิจารณาผลงานจากผู้นำเสนอบทความเพื่อนำเสนอแบบบรรยาย หรือ โปสเตอร์
2. ทำรายงานสรุปผลเสนอต่อที่ประชุมกองบรรณาธิการและคณะกรรมการจัดประชุม

สั่ง ณ วันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ.2559

(ดร.พิสิษฐ์ ศิริรักษ์)
อธิการบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์



การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

การให้ความหมายและรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
ของโรงงานเซรามิค เถ่าฮง ไถ่ จำกัด อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
THE MEANING AND PATTERN OF CREATIVE TOURISM MANAGEMENT
OF TAO HONG TAI CERAMIC FACTORY IN MUEANG DISTRICT,
RATCHABURI PROVINCE.

ปาริฉัตร อิมทรัพย์* มนัสสินี บุญมีศรีสง่า**

Parichat Imsup * Manassinee Boonmeesrisanga **

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของโรงงานเซรามิค เถ่าฮง ไถ่ 2) ศึกษารูปแบบและกลยุทธ์การตลาดของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของโรงงานเซรามิค เถ่าฮง ไถ่ 3) ศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคและวิธีการแก้ปัญหาของโรงงานเถ่าฮง ไถ่ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (participatory observation) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เป็นแนวสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผู้ให้ข้อมูลหลักมี 12 คน ได้แก่ ผู้ประกอบการ พนักงาน ช่างเขียนลาย ช่างตกแต่ง วิทยากร และนักท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า ความหมายของ "การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์" หมายถึง การท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตนเองผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานที่นั้น ด้านรูปแบบและกลยุทธ์การตลาด โรงงานเซรามิค เถ่าฮง ไถ่ ได้นำแนวคิดในเรื่องส่วนประสมทางการตลาดมาเป็นกลยุทธ์ในการดำเนินงาน ผู้ประกอบการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่างและสร้างสรรค์กว่างานเซรามิคแบบเดิม และเป็นการสร้างจุดเด่นให้กับตัวผลิตภัณฑ์และโรงงาน ส่วนด้านปัญหาอุปสรรค คือ มีสินค้าค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก มีวิธีการแก้ปัญหาโดยการจัดโปรโมชั่นลดราคา 50 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้โรงงานยังประสบปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากร ส่งผลให้ผลิตสินค้าไม่ทันคำสั่งซื้อของลูกค้า จึงมีวิธีการแก้ปัญหา คือ การรับสมัครพนักงานเพิ่ม และอธิบายถึงปัญหาให้ลูกค้าเข้าใจ

คำสำคัญ : การให้ความหมาย / การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ / กลยุทธ์ทางการตลาด / ราชบุรี

* นักศึกษาปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป มหาวิทยาลัยศิลปากร

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร



การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

Abstract

The objectives of this study were 1) To study the meaning Creative Tourism Management of Tao Hong Tai Ceramic Factory. 2) To study the pattern and marketing strategy of Creative Tourism of Tao Hong Tai Ceramic Factory 3) To study the problems and problem solving solution of Tao Hong Tai. This research is qualitative research. Using participatory observation and in-depth interview which was semi-structured interview. Key informants have 12 people, including operators, employees, technicians painted, upholsterer, lecturer and the tourist. The result of research was found that the meaning of "Creative Tourism Management" was tourism which provided opportunities for tourists to develop their creativities by participating in activities in those places. The pattern and marketing strategy of Tao Hong Tai Ceramic factory took the concept of mixed markets to be strategy of process. The entrepreneurs developed the pattern of products to be more unique and more creative than old ceramic. This helped to create strong points of products and factory. The problem was there were a lot of remaining products in store. The solution which could solve this problem was launching 50% discount promotion. Moreover, factory encountered lack of staffs; therefore, the products could not be produced on time as per the order of clients. The solution was to recruit new staffs and explain the problem to clients.

Key world: Meaning / Creative Tourism Management/ Marketing strategy / Ratchaburi



การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society



บทนำ

ปัจจุบันธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ เนื่องจากนำรายได้เข้าสู่ประเทศปีละหลายแสนล้านบาท โดยเฉพาะประเทศไทยเป็นประเทศที่มีทรัพยากรท่องเที่ยวสวยงามและมีคุณค่าทั้งด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม อีกทั้งความมีมิตรไมตรีของคนไทย ล้วนเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาเยี่ยมเยือนประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยอย่างมหาศาล (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548) การท่องเที่ยวนับเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่น่าเอาวัฒนธรรมมาเป็นจุดขายเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (ไกรฤกษ์ ปิ่นแก้ว, 2556)

การท่องเที่ยวได้กลายเป็นกิจกรรมการพักผ่อนในเวลาว่างในวิถีชีวิตปกติของคนทั่วไป ส่งผลให้เกิดความต้องการเดินทาง การบริโภค การใช้บริการของธุรกิจที่เกี่ยวข้องอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน (ฉลองศรี พิมลสมพงษ์, 2554) การท่องเที่ยวแบบเก่าเป็นการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ นักท่องเที่ยวไม่ได้มีส่วนร่วมกับกิจกรรมของสถานที่ที่ท่องเที่ยวนั้นแต่อย่างใด ต่อมาได้มีการพัฒนาจากรูปแบบการท่องเที่ยวแบบเดิมมาเป็นการท่องเที่ยว

แนวใหม่ เรียกว่า “การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์” (Creative Tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวที่มอบโอกาสให้กับผู้เดินทางในการพัฒนาศักยภาพความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง ผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์จริง ที่เป็นไปตามลักษณะเฉพาะของพื้นที่เป้าหมายที่ได้ท่องเที่ยว (ริชาร์ด & เรย์มอนด์, 2000) ในการประชุมเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ (Creative Cities Network) ได้มีการกำหนดนิยามให้กับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ คือการท่องเที่ยวที่มุ่งไปสู่ความผูกพันและประสบการณ์อันแท้จริง ซึ่งได้มาจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้านศิลปะ มรดกทางวัฒนธรรม หรือคุณลักษณะเฉพาะของพื้นที่” (โวล์ฟเบอร์กเกอร์, 2009) โดยยังคงอิงจากนิยามแรก และนอกจากนี้การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ยังมุ่งเน้นส่งเสริมการสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวที่มีความเป็นเอกลักษณ์ และสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวได้อย่างตรงตริง

จังหวัดราชบุรี เป็นจังหวัดที่มีชื่อเสียงโด่งดังในเรื่องการผลิตเครื่องปั้นดินเผาและโอ่งมังกร และเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเดินทางท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โรงงานเซรามิกเถาสูงไถ่ ถือได้ว่าเป็นโรงงานผลิตเครื่องปั้นดินเผาที่เก่าแก่คูเมืองราชบุรีและ





การประชุมวิชาการแสดงผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

นับว่าเป็นโรงงานแรกของจังหวัดราชบุรี

วัตถุประสงค์

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวหลายกลุ่ม ปัจจุบันเก้าองได้ได้มีการพัฒนาจากเซรามิคแบบเดิมมาเป็นศิลปะร่วมสมัยโดยการเพิ่มสีสันให้กับเครื่องปั้นดินเผา ทำให้เครื่องปั้นดินเผาของเก้าองได้เป็นที่สนใจของคนเป็นจำนวนมาก อีกทั้งเป็นเหมือนสถานที่ท่องเที่ยวที่รวมแหล่งการเรียนรู้ไว้ในตัว เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เข้าไปเยี่ยมชมขั้นตอนของการผลิตเครื่องปั้นดินเผา และให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมกิจกรรม เช่น พันท์ลายเครื่องปั้นดินเผาโดยเลือกสินค้าได้ตามความต้องการ ทำให้ทุกวันนี้เก้าองได้มีชื่อเสียงโด่งดังในเรื่องเซรามิค เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาถึงการให้ความหมายและรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของโรงงานเซรามิค เก้าองได้ จำกัด อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี เพื่อจะให้ทราบถึงแนวคิดในการทำการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ รวมถึงผลตอบรับจากการให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับทางโรงงาน

1. เพื่อศึกษาการให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของโรงงานเซรามิคเก้าองได้ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

2. เพื่อศึกษารูปแบบและกลยุทธ์ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

3. เพื่อศึกษาถึงปัญหา อุปสรรคและวิธีการจัดการกับปัญหาและอุปสรรค

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา มีการนำกระบวนการทัศนของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เข้ามาเป็นทางเลือกใหม่ทางการท่องเที่ยว ทั้งนี้ทั้งนั้นนิยามของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้ถูกกำหนดโดยนักวิชาการหลากหลาย Crispin Raymond และ Greg Richards เป็นผู้ริเริ่มแนวคิดดังกล่าวและนิยามการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ว่า หมายถึง การท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้ผู้เดินทางมาเยือนได้พัฒนาศักยภาพการสร้างสรรค์ของตน ผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์จริงที่เป็นไปตามลักษณะเฉพาะของพื้นที่เป้าหมายที่ได้ท่องเที่ยว (สุดแดน วิสุทธิลักษณ์และคณะ. 2554)

แนวคิด การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่เป็นกระบวนการทัศนใหม่ และ



การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

ทิศทางการใหม่ของการท่องเที่ยวในปัจจุบันของการท่องเที่ยวแบบเดิมที่สนใจกับวัฒนธรรม โดยเน้นผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว แต่เน้นถึงความผูกพันของนักท่องเที่ยว ประสบการณ์จริงที่มาจากการเรียนรู้ในพื้นที่ท่องเที่ยวและเป็นผลให้เกิดความประทับใจในพื้นที่ท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ นับวันจะถูกนำมาสร้างกระแสใหม่ บทบาทในกระสร่างรายได้ทางเศรษฐกิจให้กับประเทศทั่วโลกมากยิ่งขึ้น และในประเทศไทยได้นำมากำหนดเป็นนโยบายของ

แนวคิดทฤษฎี "SWOT Analysis"

โดย อัลเบิร์ต ฮัมฟรีย์ (Albert Humphrey) เป็นการวิเคราะห์และสำรวจจากสภาพการณ์ 2 ด้าน คือ สภาพการณ์ภายในและภายนอก ดังนั้น SWOT Analysis คือการวิเคราะห์สภาพการณ์สภาพการณ์ เป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

1. การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร

1.1 จุดแข็ง (S-Strengths) คือการวิเคราะห์ปัจจัยภายในโดยผู้ที่อยู่ในองค์กรเป็นผู้วิเคราะห์ข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นขององค์กร ที่ควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร

1.2 จุดอ่อน (W-Weaknesses) คือ

เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในโดยผู้ที่อยู่ในองค์กรเป็นผู้วิเคราะห์ข้อเสียเปรียบหรือจุดอ่อนขององค์กร ที่ควรนำมาใช้ในปรับปรุงและพัฒนาองค์กรให้ดีขึ้น หรือกำจัดข้อเสียเปรียบออกไปเพื่อประโยชน์กับองค์กร

2. การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก

2.1 โอกาส (O-Opportunities) คือ

การวิเคราะห์หาปัจจัยภายนอกที่สามารถส่งผลทางบวกหรือประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการขององค์กร องค์กรควรนำข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร

2.2 อุปสรรค (T-Treats) คือ การ

วิเคราะห์หาปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อทางลบหรือก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อมองค์กรจะต้องหลีกเลี่ยงปัจจัยเหล่านั้นหรือปรับให้องค์กรมีความแข็งแกร่งพร้อมเผชิญกับผลกระทบที่อาจตามมา (เอกชัย บุญยาภิธาน, 2553)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ห่าวหาญ ทวีเส็ง (2555) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์กรณีศึกษา ศูนย์กลางเศรษฐกิจนศบด เทศบาลนครยะลา เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมา



การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

ห้องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยเข้าร่วมมหกรรม
แข่งขันนกเขาชวาเสียง จำนวน 400 คน โดย
มีวัตถุประสงค์ (1) ศึกษาการพัฒนาแหล่ง
ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (2) ศึกษาความ
คิดเห็นของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นและ
ผู้นำสมาคมนกเขาชวาเสียงภาคใต้
ผู้ประกอบการเพาะเลี้ยงนกเขาชวา ต่อการมี
ส่วนร่วมและศักยภาพในการพัฒนาแหล่ง
ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (3) ศึกษาสิ่งกระตุ้น
ทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาว
ไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว และ (4)
กำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง
สร้างสรรค์ ศูนย์กลางเศรษฐกิจนก เทศบาล
นครยะลา

ผลการศึกษาพบว่า (1) ผู้นำองค์กร
ปกครองท้องถิ่นและผู้นำสมาคมนกเขาชวา
เสียงภาคใต้ให้ความสำคัญกับศักยภาพการ
ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านสังคม
ผู้ประกอบการเพาะเลี้ยงนกเขาชวาให้
ความสำคัญกับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิง
สร้างสรรค์ด้านเศรษฐกิจ (2) ผู้นำองค์กรและ
ผู้นำสมาคมนกเขาชวาให้ความสำคัญกับ
การมีส่วนร่วมในการวางแผนมากที่สุด
รองลงมาคือ การร่วมดำเนินการ ร่วมรับ
ผลประโยชน์ และติดตามประเมินผล ส่วน
ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการมีส่วน
ร่วมในการวางแผนมากที่สุด รองลงมาคือ
ร่วมรับผลประโยชน์ การร่วมดำเนินการ และ
ติดตามประเมินผล (3) ภาพรวมของสิ่ง

กระตุ้นทางการตลาดมีอิทธิพลต่อ
นักท่องเที่ยวชาวไทยมีผลอยู่ในระดับมาก
เรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านบุคลากรราคา
กระบวนการให้บริการ ผลิตภัณฑ์ ช่อง
ทางการจัดจำหน่าย ลักษณะทางกายภาพ
และการส่งเสริมการตลาด และ (4) ควร
สร้างสรรค์บุคลากรอย่างมีคุณภาพ
มาตรฐานระดับสากล เพิ่มมูลค่าการ
ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ยกกระดับมาตรฐาน
กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความ
แปลกใหม่

มนัสสินี บุญมีสีสง่า และคณะ
(2555) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการการ
ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นศูนย์
กลางบ้านหนองปลาไหล อำเภอเขาย้อย
จังหวัดเพชรบุรี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการ
สัมภาษณ์ระดับลึก ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลหลัก
จำนวน 20 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
รูปแบบและวิธีการจัดการการท่องเที่ยวเชิง
วัฒนธรรม ศึกษาสภาพปัญหาด้านการ
จัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเสนอ
แนวคิดเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็น
ศูนย์กลาง

ผลการศึกษาพบว่า ชาวบ้านหนอง
ปลาไหลมีรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยว
แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การท่องเที่ยวเชิง
นิเวศ การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม
ประเพณี จากการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน
ด้านการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้หลัก



การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

.....
ให้ชุมชนบ้านหนองปลาไหลได้เป็นอย่างดี

.....
สร้างสรรค์, การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์

นอกจากนี้ยังมีการรวมกลุ่มผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในส่วนของปัญหาและอุปสรรคพบว่าชุมชนบ้านหนองปลาไหลขาดปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ที่พักแบบโฮมสเตย์ การประชาสัมพันธ์ ป้ายบอกทาง สถานที่จำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก และขาดการสนับสนุนงบประมาณจากทางภาครัฐ

ปัทมา ชินโชติและคณะ (2559) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของสวนผึ้ง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแนวสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 10 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ของอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ผลการศึกษาพบว่า การที่จะพัฒนาสวนผึ้งให้ก้าวสู่การเป็นเมืองที่มีรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้นั้น ต้องสามารถนำจุดเด่นของสวนผึ้งมาพัฒนาร่วมกับองค์ประกอบของบริบทต่างๆ ให้ประสานสอดคล้องกัน ซึ่งผู้วิจัยจึงได้นำเสนอองค์ประกอบของรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของสวนผึ้งใน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์, ผู้ประกอบการเชิงสร้างสรรค์, ชุมชนเชิงสร้างสรรค์, กิจกรรม หรือสินค้าเชิง

ระเบียบวิธีการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเจาะจง คือ ผู้ประกอบการ 1 คน พนักงาน 1 คน ช่างเขียนลาย 3 คน ช่างตกแต่ง 2 คน วิทยากร 1 คน และนักท่องเที่ยว 4 คน ทั้งหมดจำนวน 12 คน

ผลการวิจัย

1. การให้ความหมายการของ“การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์” กรณีศึกษา โรงงานเซรามิค เก้าส้งไถ่ จากการศึกษา การให้ความหมายของ“การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์” กรณีศึกษา โรงงานเซรามิค เก้าส้งไถ่ พบว่าผู้ประกอบการ พนักงานช่างเขียนลาย ช่างตกแต่ง วิทยากร และนักท่องเที่ยวได้ให้ความหมายที่แตกต่างกันออกไป ตามความรู้ความเข้าใจ ทศนคติ และประสบการณ์ สะท้อนออกมาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยได้สรุปความหมายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ว่า เป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้กับนักท่องเที่ยวได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตนเองผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานที่นั้น

2 แนวคิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของเก้าส้งไถ่ เนื่องจากคุณพ่อของผู้ประกอบการเห็นว่า ลำพังจะทำเครื่องปั้นเพื่อการใช้สอยอย่างเดียวคงไม่เพียงพอ ทำให้เริ่มปรับตัวนำ



การประชุมวิชาการแสดงผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

ความรู้ใหม่ๆ จากต่างประเทศมาพัฒนา เช่น

ริเริ่มนำดินขาวจากประเทศจีน เพื่อวาด ลวดลายบนโอ่ง บุกเบิกทำเซรามิคสี เขียว ไข่กา และสีน้ำเงินขาว ช่วยให้ สร้างสรรค์เครื่องปั้นที่แตกต่างออกไปได้ เพื่อการตกแต่งบ้าน สวน โดยขยายฐาน ลูกค้าไปสู่กลุ่มโรงแรม รีสอร์ท และส่งออกไป ต่างประเทศ ทำให้สินค้าจากโรงงานสร้าง มูลค่าเพิ่มจากเดิมหลายเท่า และไม่ต้องลงไป แข่งขันกับเจ้าอื่นๆ

3. แรงบันดาลใจในการจัดกิจกรรม

โรงงานเก้าอี้ไม้มีกิจกรรมเพ้นท์ (Paint) เซรามิค เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม ในการเพ้นท์ชิ้นงานเซรามิคที่นักท่องเที่ยว สามารถเลือกชิ้นงานได้ตามความต้องการ โดยค่าใช้จ่ายในการเพ้นท์จะขึ้นอยู่กับขนาด และรูปทรงของชิ้นงานที่นักท่องเที่ยวเลือก และนอกจากนี้ ทางโรงงานยังเปิดให้ นักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมขั้นตอนการผลิต เครื่องปั้นดินเผา พร้อมกับมีวิทยากรที่มาก ความรู้ความสามารถคอยให้ความรู้ ซึ่งใน ส่วนของการเข้าชมขั้นตอนการปั้นนั้นจะไม่ เสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

4. รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว

เชิงสร้างสรรค์ของโรงงานเซรามิค เก้าอี้ไม้ พบว่า มีการให้บริการนักท่องเที่ยวด้านการ จัดกิจกรรมแบบเต็มวัน และกลยุทธ์ การตลาดที่ผู้ประกอบการเลือกใช้ในการ ดำเนิน มีดังนี้

1) กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์

(Product Strategy) ผู้ประกอบการได้มีการ พัฒนาตัวผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่างจาก งานเซรามิคแบบเดิม โดยการปรับเปลี่ยน รูปแบบของผลิตภัณฑ์และเพิ่มสีสันให้มากขึ้น

2) กลยุทธ์ด้านราคา (Price

Strategy) ราคาของผลิตภัณฑ์จะมีตั้งแต่ หลักร้อยจนถึงหลักหมื่นโดยขึ้นอยู่กับ รูปแบบและขนาดของตัวผลิตภัณฑ์ เก้าอี้ไม้ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เหมาะสมทุกเพศทุกวัย

3) กลยุทธ์ด้านการจำหน่าย (Place

Strategy) โรงงานจะมีช่องทางการจำหน่าย สินค้าทางเว็บไซต์ของโรงงาน และจากลูกค้า ที่เข้ามาเยี่ยมชมหรือมาเที่ยวที่โรงงาน

4) กลยุทธ์ด้านการส่งเสริม

การตลาด (Promotion Strategy) มีการจัด โปรโมชันลดราคาสินค้าที่มีดำหนิ 50% ทุก สิ้นปี และมีการจัดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยว เพ้นท์งานเซรามิค นอกจากนี้ทางโรงงานมี การประชาสัมพันธ์ข่าวสารทางเฟสบุ๊ค และ เว็บไซต์ของโรงงาน

5) กลยุทธ์ด้านการใช้พนักงานขาย

(Persona Strategy) พนักงานและวิทยากร ให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนช่าง แผนกต่างๆ มีความประณีตและมีความ เชี่ยวชาญในการทำงานเป็นอย่างมาก

6) กลยุทธ์ด้านสิ่งแวดล้อมทาง

กายภาพ(Physical Environment Strategy)



การประชุมวิชาการแสดงผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

โรงงานเก้าซองใต้จะมีวิทยากรที่มากความรู้
ความสามารถคอยให้ความรู้กับนักท่องเที่ยว
ในเรื่องเครื่องบินดินเผา

5. ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข
ปัญหาของโรงงานเก้าซอง โดยใช้
วิธีการวิเคราะห์ (SWOT Analysis) ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

1. จุดแข็ง: (Strengths)

โรงงานเก้าซองใต้ ได้เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมขั้นตอนการผลิตเครื่องบินดินเผา และมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้พันท่องชมธรรมชาติ ซึ่งจุดเด่นของผลิตภัณฑ์ คือการนำเอารูปทรงดั้งเดิมมาประยุกต์ใช้กับสี สัน ที่ร่วมสมัย จนกลายเป็นเอกลักษณ์ที่สร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์ของเก้าซองใต้

2. จุดอ่อน: (Weakness)

สินค้าค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ทำให้สินค้าสกปรกและมีรอยตำหนิ นอกจากนี้ทางโรงงานยังขาดแคลนบุคลากร ส่งผลให้ทางโรงงานผลิตสินค้าตามคำสั่งซื้อของลูกค้าไม่ทัน

3. โอกาส (Opportunities)

ผู้ประกอบการเก้าซองใต้มีชื่อเสียงเรื่องงานศิลปะจากการสัมภาษณ์ทางรายการโทรทัศน์และจากเว็บไซต์ ทำให้โรงงานเก้าซองใต้เป็นที่รู้จักของกลุ่มนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักโรงงานเก้าซองใต้จากในเว็บไซต์เป็นส่วนใหญ่

4. อุปสรรค (Threats)

การที่สินค้าค้างสต็อก ทำให้สินค้ามีรอยตำหนิ และอาจทำให้โรงงานขาดทุนได้ และในด้านการขาดแคลนจำนวนบุคลากร ทำให้ผลิตสินค้าไม่ทันตามคำสั่งซื้อของลูกค้า

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับการให้ความหมายและรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ รวมไปถึงกลยุทธ์การจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ปัญหาอุปสรรค และวิธีการแก้ปัญหาของโรงงานเซรามิกเก้าซองใต้ โดยอภิปรายผลจากคำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์ ซึ่งมีประเด็นที่สำคัญดังนี้

1. การให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของโรงงาน เก้าซองใต้ พบว่ามีการให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่แตกต่างกัน สามารถสรุปได้ว่า “การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์” หมายถึง การท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตนเองผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานที่นั้น ซึ่งแหล่งที่มาของความหมาย คือผู้ประกอบการ พนักงาน ช่างเขียนลาย ช่างตกแต่ง วิทยากร และนักท่องเที่ยว



การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society



2. รูปแบบและกลยุทธ์ของการ

จัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ โรงงานเซรามิค เก้าองใต้ ผู้ประกอบการได้นำแนวคิดในเรื่องส่วนประสมทางการตลาดมาเป็นกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากปัจจุบันได้มีการเข้ามาดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันจากคู่แข่งหลายราย เพราะจังหวัดราชบุรีเป็นจังหวัดที่มีการผลิตเครื่องปั้นดินเผาเป็นจำนวนมาก ผู้ประกอบการก็มีการจึงพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่างและสร้างสรรค์กว่างานเซรามิคแบบเดิม นอกจากนี้เป็นสร้างจุดเด่นให้กับตัวผลิตภัณฑ์และโรงงานอีกด้วย

50 เปอร์เซ็นต์ และปัญหาด้านบุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอ ทำให้ผลิตสินค้าไม่ทัน ซึ่งทางโรงงานวิธีการแก้ปัญหาคือ การเปิดรับสมัครพนักงานเพิ่ม และอธิบายถึงปัญหาให้ลูกค้าเข้าใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

จากปัญหาจำนวนพนักงานมีไม่เพียงพอ ส่งผลให้โรงงานผลิตสินค้าให้กับลูกค้าไม่ทัน จึงมีการเปิดรับสมัครพนักงานเพิ่ม นอกจากนี้ผู้ประกอบการควรเพิ่มช่องทางการประกาศเปิดรับสมัครพนักงานหลายช่องทาง เพื่อเป็นการกระจายข้อมูลข่าวสารให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะการให้ความหมายและรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของโรงงานเซรามิค เก้าองใต้ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี นั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอให้มีการศึกษาถึงกระบวนการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของโรงงานเก้าองใต้
บรรณานุกรม

ภาษาไทย

โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์. (2553). 10 ชั้น

ง่าย ๆ วิจัยเชิงคุณภาพ. นนทบุรี:

สำนักวิจัยสังคมและสุขภาพ.

แผนภาพกลยุทธ์การตลาด 6Ps



3. ปัญหาอุปสรรคในของโรงงาน คือ มีสินค้าค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีการปัญหาโดยการจัดโปรโมชั่นลดราคา



การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

พื้นที่พิเศษ เพื่อการท่องเที่ยวอย่าง

ยั่งยืน (องค์การมหาชน).

ชาย โพธิ์สิตา. (2549). ศาสตร์และศิลป์แห่ง
การวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์
พับลิชชิ่ง.

ฉล อองศรี พิมพ์สม พงศ์.(2554). การ
ท่องเที่ยว: มิติแห่งศาสตร์ บูรณา
การ.วารสารวิทยาการจัดการและ
สารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นครสวรรค์.7(1) : 1-4.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). อุตสาหกรรม
การท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 1. บริษัท
เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด.

ปรีรันท์ ชินโชติและคณะ. (2559). รูปแบบ
การจัดการการท่องเที่ยวเชิง
สร้างสรรค์ของสวนผึ้ง. Veridian E-
Journal, Silpakorn University9,
(1) : 250.

มนัสสินี บุญมีสีสง่า และคณะ. (2555). การ
จัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
โดยชุมชนเป็นศูนย์กลางบ้านหนอง
ปลาไหล อำเภอเขาย้อย จังหวัด
เพชรบุรี. : 254.

สุดแดน วิสุทธิลักษณ์และคณะ. (2554).
โครงการต้นแบบการท่องเที่ยวเชิง
สร้างสรรค์ (Creative Tourism
Model). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
เสนอต่อองค์การบริหารการพัฒนา

ห่าวหาญ ทวีเส็ง (2555). การพัฒนาการ
ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์กรณีศึกษา
ศูนย์กลางเศรษฐกิจนก เทศบาล
นครยะลา, (1) : 5-6

อรุณี อ่อนสวัสดิ์. (2551). ระเบียบวิธีวิจัย.
พิมพ์ครั้งที่ 3. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เอกชัย บุญยาทิษฐาน.(2553). คู่มือ
วิเคราะห์ SWOT อย่างมืออาชีพ.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ปัญญาชน

ภาษาอังกฤษ

Richad, G., & Raymond, C. (2000).

Creative tourism ATLAS News
B2 - ATLAS News. Tilburg:
ATLAS

Wurzburger, R, et al. (2010). Creative
Tourism: A Global Conversation:
How to Provide Unique Creative
Experiences for Travelers
Worldwide. Santa Fe: Sunstone
Press : 17